

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Zadar, Plemića Borelli br.9.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sutkinji Jasni Baričević, u pravnoj stvari tužitelja Duška Miletića iz Ražanca, Ulica Mirka Miočića 4A, OIB:59452395594, zastupan po punomoćnici Ines Lončar, odvjetnici iz Zadra, protiv tuženika Općine Ražanac, Ražanac XVII 61, OIB: 08842442553, zastupan po načelniku i zz Damiru Jordanu, a ovaj po punomoćnici Ivanki Bosotina, odvjetnici iz Zadra, radi utvrđenja i uknjižbe prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave 21. rujna 2026. u nazočnosti tužitelja sa zamjenicom punomoćnice i punomoćnicom tužene, te objave odluke 28. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je tužitelj Duško Miletić iz Ražanca 23248, Ražanac I 4, OIB 07351120290 stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva čest. zem. 2462 k.o. Ražanac, Škaulji, dvorište površine 615 m², izgrađeno zemljište površine 40 m² i stambena zgrada površine 12 m², ukupne površine 778 m², koje vlasništvo uključuje i udio od 163/778 čest. 2462 k.o. Ražanac, a za koji udio je tužitelj već upisan u zk. ul. 401 k.o. Ražanac, što je tuženik dužan priznati i trpjeti da se tužitelj uknjiži u zemljišnim knjigama za k.o. Ražanac kao vlasnik čest. 2462 k.o. Ražanac, Škaulji, dvorište površine 615 m², izgrađeno zemljište površine 40 m² i stambena zgrada površine 12 m², ukupne površine 778 m², uz brisanje toga prava sa imena tuženika za njegov suvlasnički udio od 615/778.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom sudu dana 25. veljače 2026. navodi da je vlasnik i posjednik čest. 2462 k.o. Ražanac, Škaulji, u naravi dvorište površine 615 m², izgrađeno zemljište površine 40 m² i stambena zgrada površine 12 m², ukupne površine 778 m², evidentirane u zk. ul. 401 k.o. Ražanac. Čest. 2462 k.o. Ražanac nove izmjere da odgovara dijelu čest. zem. 78/331 k.o. Ražanac stare izmjere. Predmetna nekretnina da predstavlja kuću i okućnicu u kojoj tužitelj živi sa obitelji, dok navedenu česticu da je stekao nasljeđivanjem pok. oca Miletić Mate pok. Dušana te diobom sa ostalim sunasljednicima; majkom Miletić Anom i bratom Miletić Nikolom. Prije tužitelja predmetna čestica da je bila u posjedu Miletić Dušana -oca Miletić Mate koji da je izgradio kuću u kojoj se rodio Miletić Mate 1948. godine i koji je nakon njegove smrti nastavio ograđeni posjed kuće i dvorišta. Kuća i okućnica prvotno da su bile

ograđene suhozidom, koji datira najkasnije od 1948. godine, koji suhozid da je 1982. uklonjen i sagrađen novi zid. Otac tužitelja, Mate Miletić da je umro u toj kući 2007.

2. Čest. 2462 k.o. Ražanac da je upisana u zk. ul. 401 k.o. Ražanac kao suvlasništvo tužitelja za udio od 163/778 dijela i Općine Ražanac za udio od 615/778 dijela, međutim, da ne bi trebalo biti sporno da Općina Ražanac ne polaže vlasnička prava na predmetnu nekretninu, i da je ista vlasništvo tužitelja.

3. Posjed predmetne čestice da je vršen iz vremena svakako prije 1948., kao godine rođenja tužiteljeva oca Mate, još od pok. Dušana Miletića- djeda tužitelja koji je bio rođen 1910., a umro 1980. i to kao posjed stare kuće i o ograđenog dvorišta suhozidom u kojem se držala stoka. Prije rođenja tužiteljeva oca Mate 1948., da je postojala stara kuća u kojoj je rođen tužiteljev otac, a ograda da je korištena kao dvorište stare kuće za ispašu stoke. Takav posjed da je oduvijek bio miran posjed bez ometanja i prigovora.

4. Prema odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske u predmetu broj Rev-291/14-2 od 17. travnja 2018. u kojem je zauzeto shvaćanje: „Kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba u vrijeme dosjelosti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991., ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (...), nego na temelju drugih odredaba tog zakona. Rizik bilo kakve greške koju su počinila državna tijela, mora snositi država i ne smiju se ispravljati na teret pojedinca koji je stekao pravo vlasništva dosjelošću na temelju zakonske odredbe koju je Ustavni sud RH naknadno ukinuo, posebice u onom slučaju kada ne postoji drugi suprotstavljeni privatni interes trećih osoba.“

4.1. Prednik tužitelja Miletić Mate da je sam i putem svoga prednika Miletić Dušana u posjedu sporne nekretnine od vremena prije 8. listopada 1991. i to od prije 1910., a taj posjed da je imao određenu kvalitetu savjesnog i mirnog posjeda uz zakonitost i trajanje posjeda samog tužitelja i putem prednika preko 100 godina.

4.2. Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske U-I-5871997 od 17. listopada 1999. god. da je ukinuta odredba čl. 367. st. 3. i čl. 388. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima s tim da se u odnosu na stjecanje prava vlasništva na nekretninama društvenog vlasništva primjenjuje pravno shvaćanja koje je Europski sud za ljudska prava iznio u predmetu Trgo protiv Hrvatske (presuda od 11. lipnja 2009. broj zahtjeva ...). Prema navedenom u vrijeme dosjelosti se računa i vrijeme do donošenja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske 17. listopada 1999., a za tužitelja da je to vrijeme najkasnije od njegova rođenja 1946. sa posjedom njegova oca.

5. Slijedom navedenog, tužitelj da ima pravni interes za utvrđenja osnove stjecanja prava vlasništva, pa stoga predlaže da sud nakon provedene glavne i javne rasprave, donese presudu kojom će u cijelosti usvoji postavljeni tužbeni zahtjev, pobliže označen u samoj tužbi.

6. U dostavljenom podnesku od 30. ožujka 2026. (I.s.23) tužitelj navodi da je prilikom pisanja tužbe, u izreci omaškom naznačio ime Nikole Miletića, brata tužitelja,

pa shodno tome da uređuje tužbeni zahtjev tako da pravilno označava tužitelja Duška Miletića.

7. Tuženica u odgovoru na tužbu (l.s.24-27) navodi da se protivi tužbi i uređenom tužbenom zahtjevu od 30. ožujka 2026. U postupku nove katastarske izmjere za k.o. Ražanac, da se upisala temeljem rješenja sadržanog u raspravnom zapisniku Općinskog suda u Zadru br. Z-8276/2010/401, a na koje rješenje tužitelj da nije uložio prigovor, niti ustao s tužbom za ispravak. Stoga, u prvom redu da ističe kako ovdje u odnosu na tužitelja egzistira pravomoćna sudska odluka temeljem koje je izvršen upis prava vlasništva u korist tužene, odnosno tužitelji da su postavili tužbeni zahtjev na utvrđenje prava vlasništva u odnosu na nekretninu, odnosno upisane z.k. vlasnike čije pravo da je upisano u postupku izmjere preoblikovanja zemljišne knjige (što je stav Županijskog suda u Zadru, Su-86/13, kao i Vrhovnog suda RH, Su-IV-246/15, od 17. rujna 2015., vidljiv i u Presudi Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici, Gž 2995/16, od 7. lipnja 2017.). Tužitelji, ukoliko je smatrao da je upis tuženikovog prava u postupku nove izmjere pogrešan, da je trebao uložiti prigovor, te u slučaju odbijanja istog pokrenuti parnicu radi ispravka u za to predviđenom roku. Dakle, rješenje kojim je tužena upisana u zemljišnu knjigu, da predstavlja pravomoćno presuđenu stvar, u odnosu na ovaj predmet. Ovom tužbom tužitelj da osporava tuženoj suvlasništvo katarske čestica broj 2462 k.o. Ražanac, koja je svoje pravo suvlasništva upisala na temelju Zakona o zemljišnim knjigama, pa slijedom svega navedenog, da predlaže odbiti tužbeni zahtjev i dosuditi joj parnični trošak.

8. Tijekom postupka sud je izveo dokaz uvidom i čitanjem dokumentacije koja priloži spisu i to: Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru posl. br. O-39/08. UPP-0s-27/08 od 18. veljače 2008. (l.s.5-6) pisanu izjavu Ane Miletić i Nikole Miletića od veljače 2026. uz kopiju osobnih iskaznica istih (l.s.7-11), pisanu izjavu Danka Vučinovića i Željka Miletića od 10. veljače 2026. (l.s.12-13), izvadak iz PBZ Zemljišnoknjižnog odjela Zadar, za kat. čest. 2462 k.o. Ražanac od 09. veljače 2026. (l.s.14) i od 22. travnja 2026. (l.s.26), položajni nacrt za dio parcele 78/331, Općinskog Zavoda za katastar i geodetske poslove Zadar od 10. rujna 1990. (l.s.35), crno-bijele fotografije predmeta spora dostavljene po tužitelju (l.s.37-44), izvod iz katastarskog plana DGU, Područni ured za katastar za čest. zem. 2462 k.o. Ražanac od 23. srpnja 2026.(l.s.45), saslušao svjedoke Nediljka Jovića (l.s.47), Nikolu Miletića (l.s.48) Željka Miletića (l.s.49) i Danka Vučinovića, te tužitelja kao stranku.

9. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

10. Predmetnim tužbenim zahtjevom tužitelj traži da se utvrdi da je stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na predmetnoj kat. čest. 2462 k.o. Ražanac, koje vlasništvo da uključuje i udio od 163/778 dijela, za koji je već upisan u zk. ul. 401 k.o. Ražanac, a što da je tuženik dužan priznati i trpeti da se tužitelj, u zemljišnim knjigama za k.o. Ražanac, uknjiži kao vlasnik za cijelo predmetne čest. 2462 k.o. Ražanac, uz istovremeno brisanje toga prava sa imena tuženika za njegov suvlasnički udio od 615/778. dijela.

11. Tužitelj tužbeni zahtjev temelji na činjenici da je predmetnu nekretninu stekao nasljeđivanjem pok. oca Mate Miletića pok. Dušana i diobom sa ostalim sunasljednicima, majkom Anom Miletić i bratom Nikolom Miletićem, a ranije pok. otac

Mate i pok. djed Dušan Miletić istu da su stekli dosjelošću jer u nesmetanom, mirnom i kontinuiranom posjedu da se nalaze još prije 1948.

12. Na osnovu priloženih materijalni dokaza ovaj sud je utvrdio da predmetna nekretnina kat. čest. 2462 k.o. Ražanac, u naravi dvorište površine 615 m², izgrađeno zemljište površine 40 m² i stambena zgrada površine 123 m², odnosno ukupne površine 778 m², je upisana u zk. ul. 401 k.o. Ražanac, kao suvlasništvo tužitelja Duška Miletića za 163/778 dijela i tužene Općine Ražanac za 615/778 dijela, što je razvidno iz priloženog izvatka iz BZP zk. odjela ovog suda. Također, utvrđeno je da na predmetnoj nekretnini postoji izgrađen objekt, što je razvidno iz priloženog izvoda iz katastarskog plana DGU, Područni ured za katastar za čest. zem. 2462 k.o. Ražanac od 23. srpnja 2026. (l.s.45), a da predmetna nekretnina danas u naravi predstavlja obiteljsku kuću s ograđenim dvorištem, razvidno je iz priloženih crno bijelih fotografija (l.s.37-44). Isto tako, sud nespornim utvrđuje da je tužitelj predmetnu nekretninu naslijedio zajedno sa bratom Nikolom i majkom Anom u jednakim dijelovima od 1/3 dijela, a što slijedi iz priloženog Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru posl. br. O-39/08, UPP-OS-27/08 od 18. veljače 2008. (l.s.5-6), iz kojeg je razvidno da je pred ovim sudom proveden ostavinski postupak iza smrti Mate Miletića iz Rtine, te je između ostalog utvrđeno da njegovi ostavinsku imovinu čini i predmetna nekretnina, te njegovim nasljednicima temeljem zakona su proglašeni supruga Ana Miletić, sinovi Nikola i Duško Miletići, i to svaki za po 1/3 dijela.

13. Svjedok Nediljko Jović (l.s.47-48), svjedoči da se predmetna nekretnina nalazi u zaseoku Škavulji, u mjestu Rtina. Pok. oca tužitelja Matu zv. Motorača da je poznao. Nasuprot njihove kuće da se nalazi spomenik poginulom pilotu iz bivše JNA, 1960.-ih, i u svibnju svake godine školom da dolazili istom položiti vijence. To da je bilo za vrijeme 1980.-ih i u to vrijeme nasuprot tom spomeniku da je bila jedna mala kućica prizemnica, ograđena sa kamenim suhozidom. Pretpostavlja da su oni to kasnije gradili, odnosno postavljali zid. Od pok. Mate otac, odnosno djed tužitelja da se zvao Dušan, a isti da je bio rođen još prije I. Svjetskog rata. Od kad zna za sebe oni tamo da žive, a kada se gleda prema njihovoj kući sa desne strane susjed da im je njegov rođak Škulić (ujak njegovog pok. oca), sa lijeve strane Ante Miletić, misli da su stričevići. Ne sjeća se da li je 1980.-ih bio živ djed tužitelja. Pok. Mate, otac tužitelja, da je imao nešto blaga, te pretpostavlja da je iza kuće imao štale gdje je iste držao, jer inače ljudi da su štale i blago držali iza kuće. Iza kuće da je bio sam krš, jer sve prema Ražancu da je krš. Mate da je umro negdje prije 20-ak godina. Pok. Dušan, djed tužitelja, pored sina Mate, oca tužitelja, misli da je imao još i kćer. Nakon smrti Dušana, u ovoj kući da živi njegov sin Mate sa obitelji, a ima dva sina, nazočnog Duška i Nikolu, koji da je na sudskom hodniku. Mate za života da je dograđivao tu svoju starinu, a s obzirom na to da su to bile stare kuće, a familija se širila. Pretpostavlja da su pok. Mate ili njegovi sinovi izgradili ogradni zid koji je danas na terenu. Nikad nije čuo da bi pok. Matu, a kasnije njegovu obitelj, netko smetao u posjedu i vlasništvu ove nekretnine, pa tako da nije čuo da bi Općina ranije pobijala njegov posjed i vlasništvo.

Na poseban upit, svjedok je iskazao da ta stara kuća nije imala krov, već ravnu ploču, kombinacija betona i trstike, dok danas to da je jedna pristojna kuća. Po predočavanju crno-bijelih fotografija na l.s.37-40, svjedok je naveo da je na istima ta kuća kako danas izgleda.

14. Svjedok Nikola Miletić, (brat tužitelja) u bitnom svjedoči da je predmetna parcela njihova djedovina, koja datira iz II. Svjetskog rata, od 1943.-1944. To da je bila

štala-konobica, koju da su nadograđivali još 1944. pok. djed Dušan i pok. baka Šimica, jer pok. baka da je bila dobila nešto novca od svog oca. Tako da se nadogradila cementara, a to da je kuća pod pločom, a kasnije njegov otac tu kuću da je renovirao. Slabo pamti djeda Dušana, koji da je preminuo 10.5.1980, a djed i baka, osim njegovog oca da su imali još 4 kćeri Anku (koja je preminula), Mariju, Zorku i Dušanku, te strica Milana. Nakon smrti djeda, otac da se podijelio sa stricem po pola. Još da su imali neka poljoprivredna zemljišta i to da je podijeljeno. Očeve sestre, a njegove tete, da su se odrekle svog nasljednog dijela u korist braće i tek nakon smrti pok. bake Šimice, koja je živjela 14 godina nakon smrti djeda, do 1994., otac da se podijelio sa stricem. Ovu kuću stric Milan da je napustio kada se oženio sredinom ili krajem 1980.-ih. Predmetna parcela da ima i dvorišni dio koji da im je služilo za blago, jer pok. baka da je držala ovce, kokoše i svinje, a nakon smrti bake, otac da nije držao ovce, već nešto kokoši i svinja, tako da su u dvorištu imali svinjac i kokošinjac. Taj dvorišni dio da je bio ograđen suhozidom, a danas da je to betonski zid, kojeg da je radio otac negdje krajem 1980.-ih, i to pravcem gdje se nekad protezao suhozid. Površina ove parcele koju su nekad ranije uživali pok. djed i baka, ostala je ista do dan danas. Iza smrti oca kao nasljednici da su ostali on, brat, i majka, te su se usmeno podijelili, što da trebaju provesti još papirnat, Podijelili su se tako da predmetna parcela pripada bratu, a njemu parcela do ove, na kojoj se nalazi stara kuća, pokazujući na izvodu iz katastarskog plana (I.s.47), da njemu pripada kat. čest. 2461/1 koja međa sa predmetnom čest. 2462, koja da je pripada bratu za cijelo. U dvorišnom dijelu danas da ima jedan vrt koji se obrađuje, maslinik i vanjski WC za prati ruke, ostaviti alat i sl. Po priči, pok. djed Dušan ovu parcelu da je stekao na osnovu toga što je sudjelovao u Narodnoj oslobodilačkoj borbi. Pok. djedu i baki, a niti kasnije njegovim roditeljima, nikada nitko, pa tako niti Općina nije spočitavala posjed i vlasništvo ove parcele.

15. Svjedok Željko Miletić (I.s.49) u bitom je posvjedočio da se nekretnina nalazi u Rtini, tužitelj istu da je stekao nasljeđivanjem pok. oca Mate, a pok. Mate nasljeđivanjem od svog pok. oca Dušana, a pok. Dušan i njegov otac Ante da su bili dva brata, i oni da su naslijedili njegovog djeda Lovru Miletića. Na ovu parcelu nitko da nije polagao nikakva prava osim tužitelja koji da je živio tu sa roditeljima i bratom. Njegov pok. stric Dušan, odnosno djed tužitelja da je bio rođen 1910., a kako je njegov otac živio u Zagrebu, njegovi i on svake godine da su dolazili na ljetovanje ovdje i bili smješteni kod Dušana. Tada kada su dolazili na ljetovanje, sjeća se da je bila jedna mala cementara, zatim još jedna prostorija gdje su se hranili, dok iza da je bila konoba uz koju da je bila jedna jara gdje su držali kokoši. Nakon toga da je bila još jedna prostorija u kojoj su oni bili smješteni kada bi dolazili na ljetovanje, tako da je to na terenu sve bilo u slovo "L". Također, da je bio vanjski WC, a dvorišnom dijelu stric da je držao i nešto blaga, ovce i svinje i dvorište da je bilo ograđeno visokim suhozidom. Pok. stric Dušan da je osim sina Mate, oca tužitelja, imao i sina Milana koji da je rano otišao iz obiteljske kuće, tako da je u istoj ostao živjeti pok. Mate sa obitelji. Pok. Mate nakon smrti Dušana, na tu staru kuću, nešto da je nadograđivao, ne zna koje je to godine bilo, ali se sjeća da su tada ispred toga kopali gusternu. Danas na terenu danas da je ostao jedan dio suhozida i to u dijelu dvorišta gdje su imali jaru, dok preostali dio dvorišta da je ograđen betonskim zidom. Ne zna reći kako su se sinovi pok. Mate podijelili, dok ističe da njegovo pok. otac nikad nije smetao u posjedu ove parcele svog brata, odnosno njegovog strica pok. Dušana, a niti kasnije njegovog bratića, pok. Matu, oca tužitelja. Isto tako nikad da nije čuo da bi pok. strica bilo tko treći, Država ili Općina, ometali ili mu spočitavali pravo posjeda ili vlasništva ove parcele. Po predočavaju

fotografija na (l.s.37-44), svjedok je iskazao da je na istima predmetna parcela kako danas izgleda na terenu.

16. Svjedok Danko Vučinović (l.s.50) svjedoči da po priči njihovih stari tužiteljev djed još negdje iza II. Svjetskog rata tu da je izgradio jednu kućicu, kako oni zovu cementaru i u to vrijeme da je bila i jara-štala gdje su držali ovce, a sve to da je bilo ograđeno suhozidom, kojeg se sjeća još kao dijete. Preko puta njihove kuće, preko ceste, da je bio spomenik poginulom pilotu iz JNA, pa sa školom da su išli na taj spomenik, i tada na ovoj parceli da je bila ta cementara i sve da je bilo ograđeno suhozidom. Pok. Dušana, djeda tužitelja da pamti, i misli da je preminuo prije 1980. Pok. Dušan da je imao blago-ovce, i u jari, koja je bila u sklopu dvorišta, da ih je držao. Pok. Dušan, pored Mate, oca tužitelja, da je imao još 3 kćeri i sina Milana. Poslije smrti Dušana u toj kući da su ostali živjeti njegova supruga Šimica i sinovi Mate i Milan. Nakon Šimicine smrti u kući da je ostao živjeti sin Mate, dok sin Milan da je otišao, ne zna točno kad jer je sebi napravio kuću. Mate uz tu njihovu staru cementaru, da je dozida kuću sebi, to da je bilo prije Domovinskog rata. Do ceste da se može vidjeti da je parcela ograđena ogradnim betonskim zidom, pa pretpostavlja da su srušili stari suhozid, i izgradili postojeći betonski zid. Isto tako, s ceste da se vidi da u dvorištu ima maslina. Po predočavaju fotografija na (l.s.37-44) svjedok je naveo da se na istima vidi predmetna parcela, kako danas izgleda

17. Tužitelj Duško Miletić (l.s.51) tijekom stranačkog saslušanja navodi da mu je otac preminuo 17.12.2007., a kako je prije toga započela izmjera kod njih, da im (njemu, bratu i majci) je rekao da to privedu kraju, da to srede. Tako su se brat i on usmeno dogovorili, odnosno podijelili da predmetna parcela pripadne njemu, s tim da je njihova majka, koja je još živa, svoj dio usmeno dala na jednake dijelove njemu i bratu. Majka da živi sa njim u ovoj kući na predmetnoj parceli. Parcela nekad da je bila njegovog pok. djeda Dušana, te u ovoj kući da je živio sa roditeljima i kao dijete da se sjeća te cementare, tog velikog dvorišta koje je bilo ograđeno suhozidom, a unutar istog da su bili kokošinjac i svinjac. Iza te cementare, prema Velebitu, da je bila štala za ovce koje da su držali do djedove smrti, 1985. Mislim da je bila 1982. kada je otac sagradio kuću iza ove cementare, a koja je danas njemu terasa. Prilikom gradnje ove kuće, pok. otac da je u temelje gradio kamenja iz toga suhozida kojim im je bilo ograđeno dvorište, te kasnije s vremenom tamo gdje je nekad bio suhozid, otac da je sagradio danas postojeći kameni zid, s tim da ostatci suhozida i danas da postoje na burnu stranu, gdje i danas se nalazi štala gdje je djed držao ovce, a to da je udaljeno cca 20 m od kuće. Predmetna parcela da ima cca 778 m²., i pok. ocu nikad nitko da nije spočitavao pravo posjeda ili vlasništva ove parcele, kako od strane mještana, tako niti od strane Države, Općine i sl.

18. Odredbom čl. 114. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Nar. Nov. broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 100/04, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 81/15 – dalje ZV), propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona.

19. Odredbom članka 159. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14., 81/15., 94/17., dalje u tekstu: ZVDSP), propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim

posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Stavkom 2. istog članka određeno je da samostalni posjednik nekretnine čiji je posjed zakonit, istinit i pošten stječe vlasništvo dosjelošću protekom 10 godina neprekinutog samostalnog posjedovanja, dok je stavkom 3. istog članka određeno je da samostalni posjednik kojemu je posjed barem pošten stječe dosjelošću vlasništvo nekretnine protekom 20 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja.

19.1. Vrijeme potrebno da bi se dosjelošću steklo vlasništvo na nekretnini na koju je uknjiženo vlasništvo Republike Hrvatske, županija i jedinica lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) i s njima izjednačenih pravnih osoba samouprave iznosi dvostruko vrijeme od vremena iz članka 159. stavka 3. ZVDSP-a, odnosno 40 godina.

19.2. Isto tako, sadržajno identičnu odredbu članka 159. stavka 1. i 2. ZVDSP a, sadržavao je i Zakon o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne novine“, broj: 53/91. - dalje: ZOVO) koji je bio na snazi od 1. rujna 1980. do 1. siječnja 1997., te je odredbom članka 28. određivao identične rokove za stjecanje vlasništva na nekretninama temeljem dosjelosti, a ova materija bila je na jednak način riješena i odredbama OGZ-a.

19.3. Stupanjem na snagu ZVDSP (1. siječnja 1997.) odredbom članka 388. stavka 4. bilo je izričito propisano da se u rok za stjecanje prava vlasništva dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, kao i za stjecanje stvarnih prava na tim nekretninama računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga datuma.

19.4. Ukidanjem odredbe članka 388. stavka 4. ZVDSP-a odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske navedena odredba je prestala vrijediti 17. prosinca 1999., ali je od dana stupanja na snagu ZVDSP-a, pa do tog datuma Zakonom (čl. 388. st. 4.) bilo omogućeno stjecanje prava vlasništva dosjelošću na nekretninama u društvenom vlasništvu posjedovanjem i prije 8. listopada 1991.

19.5. U odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1480/2016 od 5. studenog 2019., Rev-2771/2013 od 13. kolovoza 2013., Rev-291/2014 od 17. travnja 2018. izraženo je shvaćanje: "kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba u vrijeme dosjelosti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991., ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. ZVDSP-a, nego na temelju drugih odredaba tog Zakona. Rizik bilo kakve greške koju su počinila državna tijela mora snositi država i ne smiju se ispravljati na teret pojedinca koji je stekao pravo vlasništva dosjelošću, na temelju zakonske odredbe koju je Ustavni sud naknadno ukinuo, posebice u onom slučaju kada ne postoji drugi suprotstavljeni interes drugih osoba."

19.6. U odnosu na navedene propise i prava stranaka koja su stečena na temelju ukinutih zakonskih odredbi izjasnio se i Europski sud za ljudska prava u više svojih presuda: Gashi protiv Hrvatske po zahtjevu broj 32457/05, Trgo protiv Hrvatske po zahtjevu Hrvatske broj 35298/04, Radomilja i dr. protiv Hrvatske po zahtjevu broj 37658/10, u kojim presudama je zauzet pravni stav da sud smatra da podnositelj

zahtjeva "koji se razumno oslonio na zakonodavstvo koje je kasnije ukinuto kao neustavno ne bi trebao, s obzirom na izostanak bilo kakve štete u odnosu na prava drugih osoba, snositi posljedice greške koju je počinila sama država, donijevši neustavni propis. Zapravo, kao posljedica njegovog ukidanja vlasništvo imovine koje je podnositelj zahtjeva stekao dosjelošću na temelju odredbe koja je kasnije ukinuta kao neustavna, vraćeno je državi kojoj je time pogodovala njezina vlastita greška. U svezi s tim, Sud ponavlja da rizik bilo kakve greške koja su počinila državna tijela mora snositi država, te da se greške ne smiju ispravljati na trošak dotičnog pojedinca, posebice kada ne postoji drugi suprotstavljeni privatni interes."

20. Analizom i ocjenom provedenih dokaza ponaosob i u međusobnoj svezi, ovaj sud smatra da je tužitelj tijekom postupka dokazao da je pravo vlasništva za cijelo na predmetnoj nekretnini stekao nasljeđivanjem pok. oca Mate i diobom sa majkom i bratom, a ranije pok. otac Mate i pok. djed Dušan temeljem dosjelošti jer je tijekom postupka dokazao da su se isti kao poštteni i mirni posjednici u posjedu predmetne nekretnine nalazi od 1945. i ranije, dakle preko 40 godine i više.

20.1. Ovo sud utvrđuje na osnovu priloženih materijalni dokaza, kao iskaza saslušanog svjedoka Miletić Nikole koji je potvrdio da su se on, brat (tužitelj) i majka podijelili poslije smrti oca pok. Mate, tako da je tužitelju predmetna parcela pripala za cijelo, te svjedoka Nedjiljka Jovića, Miletić Željka i Danka Vučinovića koji su identično posvjedoči da je predmetna nekretnina ranije bile u nesmetanom, mirnom i kontinuiranom posjedu prednika tužitelja, prvo djeda pok. Dušana Miletića, a nakon toga oca tužitelja pok. Mate Miletić. a danas samog tužitelja. Također ovi svjedoci su potvrdili da je predmetna nekretnina oduvijek bila ograđena, prvo suhozidom, a danas ogradnim zidom, na istoj prvo da je bila mala kuća pod ploču, na koju je nadograđivao pok. otac tužitelja, i ista oduvijek da je bila ograđena, ranije suhozidom, danas ogradnim betonskim zidom, te da prednike tužitelja nikad nitko nije ometao u posjedu predmetne nekretnine. Iskaze saslušanih svjedoka sud je u cijelosti prihvatio kao vjerodostojne i istinite, budući se radi o mještanima koji ima neposredna saznanja o predmetnoj nekretnini, a pored toga sud na strani saslušanih svjedoka nije pronašao da postojali osobni razlozi da svjedoče u korist tužitelja.

20.2. Slijedom naprijed iznesenog, a obzirom na utvrđene činjenice i imajući u vidu naprijed citirane odredbe zakona, valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zadru 28. rujna 2026.

Sutkinja

Jasna Baričević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda za nadležni Županijski sud, pisanu u tri istovjetna primjerka za sud i protivnu stranku.

DNA: 1. Tužitelju po pun.
2. Tuženici po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-cb8ff**

Kontrolni broj: **017d1-49933-e3fab**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.